

HAJO DÜCHTING

KANDINSKY

KANDINSKIJ

KANTINΣKI

p. 2

Orange (R. 180)

Orange (R. 180)

Oranžová (R. 180)

Naranja

Portocală

Πορτοκαλί

*Colour lithograph/barevná litografie/farebná
litografia/kolorowa litografia/litografie în culori/
έγχρωμη λιθογραφία, 48,1 × 44,3 cm, Private
collection*

KÖNEMANN

© 2016 koenemann.com GmbH
www.koenemann.com

© 2016 Vydavatelství SLOVART, Praha
© 2016 Vydavateľstvo SLOVART, Bratislava
© 2016 Prior Media Group, București
© 2016 Retail World (Public), Greece and Cyprus

Concept, Project Management: koenemann.com GmbH
Text: Dr. Hajo Düchting
Editing: Kathrin Jurgenowski
Translations: David Nash (English), Antonín Handl (Czech),
Peter Draškaba, Ema Drašková (Slovak), Agnieszka Gadzała (Polish),
Ioana Hariton (Romanian), Sofia Giannoulaki (Greek)

Art Direction: Oliver Hessmann
Layout: Nora Hein, Holy Design
Picture credits: Bridgeman Images

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced,
photocopied or duplicated in any form without the prior written
permission of the publisher.

ISBN: 978-3-7419-1944-2 (Czech and Slovak edition)
ISBN: 978-3-7419-1945-9 (Polish, Romanian and Greek edition)

Typesetting ITEM, s. r. o., Bratislava
Printed in Spain by LiberDúplex

Contents

Obsah

Obsah

Spis treści

Cuprins

Περιεχόμενα

6 À propos

Artist, Teacher, Cosmopolitan

Umělec, učitel, kosmopolita
Umelec, učiteľ, kozmopolita
Artysta, nauczyciel, kosmopolita
Artist, profesor, cosmopolit
Καλλιτέχνης, δάσκαλος, κοσμοπολίτης

12 Bohemia and “Der Blaue Reiter”

Bohémský život a „Modrý jezdec“
Bohéma a „Der Blaue Reiter“
Bohema i „Błękitny Jeździec“
Boema și “Der Blaue Reiter”
Βοημία και ο «Γαλάζιος Καβαλάρης»

88 Intermezzo in Russia

Ruské intermezzo
Ruské intermezzo
Intermezzo w Rosji
Intermezzo în Rusia
Διάλειμμα στη Ρωσία

126 Kandinsky at the Bauhaus

Kandinskij v Bauhausu
Kandinského pôsobenie v Bauhause
Kandinsky w Bauhausie
Kandinsky la Bauhaus
Ο Καντίνσκι στο Μπάουχους

132 Preliminary Course

Úvodní kurz
Prípravný kurz
Kurs wstępny
Cursul preliminar
Προπαρασκευαστικό τμήμα

214 Kandinsky's painting technique

Kandinského technika malby
Kandinského technika malby
O technice malarskiej Kandinskiego
Tehnica picturală a lui Kandinsky
Η τεχνική ζωγραφικής του Καντίνσκι

238 Kandinsky in Paris

Kandinskij v Paříži
Kandinskij v Paříži
Kandinsky w Paryżu
Kandinsky la Paris
Ο Καντίνσκι στο Παρίσι

280 Curriculum Vitae

282 Museums

Muzea
Múzeá
Muzea
Muzee
Μουσεία

À propos

“He is an Asian who paints pictures which are indecent, very interesting and completely incomprehensible to other people.”

„Je to Asiat, který maluje necudné, nesmírně zajímavé obrazy, kterým lidé vůbec nerozumí.“

„Je to Ázijčan malujúci obrazy, ktoré sú urážlivé, veľmi zaujímavé a pre iných ľudí úplne nezrozumiteľné.“

„On jest Azjata, który maluje nieprzyzwoite, bardzo interesujące obrazy, stanowiące zagadkę dla odbiorców.”

„Este un asiatic care pictează imagini indecente, foarte interesante și complet de neînțeles pentru alte persoane.”

«Είναι ένας Ασιάτης, ο οποίος ζωγραφίζει εικόνες που είναι άσεμνες, πολύ ενδιαφέρουσες και εντελώς ακατανόητες στους άλλους ανθρώπους.»

AUGUST MACKE

Artist, Teacher, Cosmopolitan

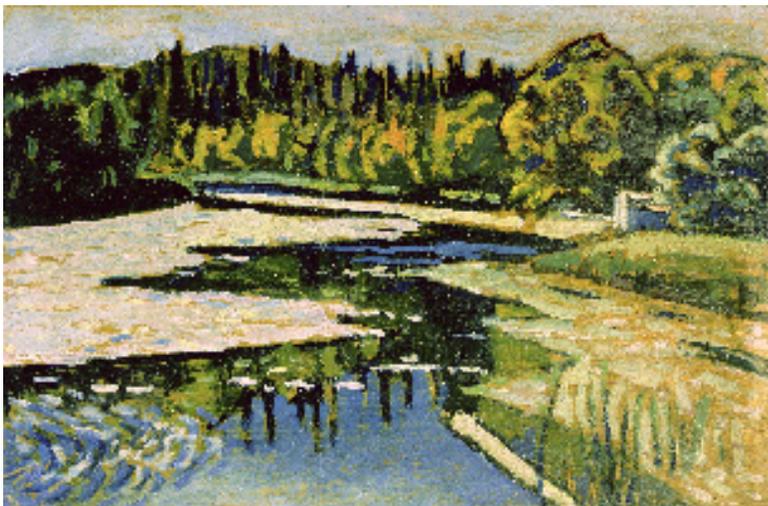
Wassily Kandinsky was born in Moscow on 04.12.1866, growing up in an upper middle-class family where, already in his childhood, his talent for drawing and painting was recognised and encouraged. In 1871 the family moved to Odessa where Wassily's father became the manager of a tea-merchandising company. That same year saw the parents divorce, after which however, they remained on friendly terms. Despite Kandinsky's love of art he elected to study law and economics, earning his diploma in 1893, followed by a doctorate. With the offer of a professorship at the University of Dorpat (today in Estonia) in 1896, an academic career beckoned, and in the same year he married his cousin Anja Tschimiakin. Two events, however, thwarted

Umělec, učitel, kosmopolita

Vasilij Kandinskij se narodil 4. prosince 1866 v Moskvě. Vyrůstal v dobře zajištěné středostavovské rodině, která si byla vědoma jeho talentu a na cestě za uměním ho podporovala. V roce 1871 se celá rodina přestěhovala do Oděsy, kde jeho otec vedl firmu obchodující s čajem. Stejného roku se rodiče rozvedli, avšak i poté udržovali přátelské vztahy. Ačkoli mladý Vasilij miloval umění, rozhodl se studovat práva a ekonomii; promoval v roce 1893 a následně dokončil i doktorát. V roce 1896 s příslibným profesorským místem na Univerzitě v Dorpatu v dnešním Estonsku a s vidinou akademické kariéry uzavřel sňatek se svou sestřenicí Anjou Tšimjakinovou.

Umelec, učiteľ, kozmopolita

Vasilij Kandinskij sa narodil v Moskve 4. decembra 1866. Vyrastal v zámožnejšej stredostavovskej rodine, v ktorej už v detstve rozoznali a podporovali jeho kresliarske a maliarske nadanie. V roku 1871 sa rodina presťahovala do Odesy, kde sa Vasilijov otec stal riaditeľom spoločnosti obchodujúcej s čajom. V tom istom roku sa jeho rodičia rozviedli, hoci i potom zotrvali v priateľskom vzťahu. Kandinskij sa napriek láske k výtvarnému umeniu rozhodol pre štúdium práva a ekonomie. V roku 1893 získal diplom a následne aj doktorát. Ponuka profesúry na Univerzite v Tartu (predtým Dorpat, Estónsko) ho v roku 1896 zlákala na akademickú dráhu. V rovnakom čase sa oženil so svojou sesternicou Annou Čimjakinovou.

River in Autumn

Řeka na podzim

Rieka na jeseň

Rzeka jesienią

Râu toamna

Ο ποταμός το φθινόπωρο

1900, Oil on cardboard/olej na lepence/olej na kartóně/olej na tekturze/ulei pe pânză/láδι σε χαρτόνι, 20 × 30,5 cm, State Russian Museum, St. Petersburg

Artysta, nauczyciel, kosmopolita

Wassily Kandinsky, urodzony 4 grudnia 1866 roku w Moskwie, wychował się w mieszczańskim domu. Już w dzieciństwie przejawiał talent do rysunku i malarstwa, który rodzice pomagali mu rozwijać. W 1871 roku rodzina przeprowadziła się do Odessy, gdzie ojciec został dyrektorem firmy handlującej herbatą. W tym samym roku rodzice się rozwiedli, pozostali jednak w przyjacielskim kontakcie. Mimo wielkiej miłości do sztuki, Kandinsky najpierw studiował prawo i ekonomię polityczną – w 1893 roku uzyskał dyplom, a potem tytuł doktora. W 1896 roku przyjął propozycję docentury na uniwersytecie w Dorpacie (dzisiejsza Estonia), co otworzyło przed nim drogę do kariery akademickiej. W tym samym roku ożenił się ze swoją kuzynką Anną Chimiakiną.

Artist, profesor, cosmopolit

Wassily Kandinsky se naște la Moscova pe 4 decembrie 1866, într-o mare familie burgheză în care talentul său pentru desen și pictură i-a fost descoperit și încurajat încă din copilărie.

În 1871 familia se mută la Odessa, unde tatăl lui Wassily devine managerul unei companii de ceaiuri. În același an, pariții divorțează păstrând însă o relație bună în continuare. În ciuda pasiunii sale pentru artă, Kandinsky alege să studieze dreptul și economia, pe care le absolvă în 1893 urmând apoi un doctorat. În anul 1896 i s-a oferit un post de profesor la Universitatea Dorpat (astăzi în Estonia), ce-i deschide astfel calea către o carieră academică și tot în același an se căsătorește cu verișoara lui, Anja Tschimiakin.

Ζωγράφος, δάσκαλος, κοσμοπολίτης

Ο Βασίλι Καντίνσκι γεννήθηκε στην Μόσχα στις 4/12/1866. Μεγάλωσε μέσα σε μία μεγαλοαστική οικογένεια, όπου το ταλέντο του στο σχέδιο και τη ζωγραφική όχι μόνο αναγνωρίστηκε, αλλά και ενθαρρύνθηκε. Το 1871, η οικογένεια μετακόμισε στην Οδησό, όπου ο πατέρας του Βασίλι έγινε διευθυντής σε μία εταιρία που εμπορευόταν τσάι. Την ίδια χρονιά, οι γονείς του πήραν διαζύγιο, όμως, κράτησαν φιλικές σχέσεις μεταξύ τους. Παρόλη την αγάπη του για την τέχνη, ο Καντίνσκι προτίμησε να σπουδάσει νομικά και οικονομικά, παίρνοντας το δίπλωμά του το 1893 και προχωρώντας με το διδακτορικό του. Όταν το 1896, του προσφέρθηκε θέση καθηγητού στο Πανεπιστήμιο του Ντορπάτ (σήμερα στην Εσθονία), όλα προδίκαζαν μία λαμπρή ακαδημαϊκή καριέρα. Την ίδια

Kandinsky's bourgeois career path, encouraging him in his privately-cherished desire to become an artist: firstly, in the exhibition of French art in Moscow, he was overwhelmed by one of Monet's haystack pictures, because he recognized that the visual effect of the painting was independent of the object portrayed. His second experience was prompted by a visit to the opera, where he saw Wagner's "Lohengrin": "I saw all my colors in spirit, before my eyes. Wild, almost crazy lines were sketched in front of me." This concept of synaesthesia fascinated him as an artist and led to his theory of sound and color.

The final impetus was the discovery of radioactivity by the French physicist Antoine-Henri Becquerel in 1896: "In my soul the decay of the atom was the same as the decay of the

Kandinského buržoazní kariérní postup však narušily dvě události, které v něm znovu probudily jeho tajný sen stát se umělcem: první byla výstava francouzského umění v Moskvě, kde ho ohromila jedna z Monetových maleb kupek sena, protože v ní rozpoznal, že vizuální efekt malby je nezávislý na objektu, který znázorňuje. Druhým přelomovým zážitkem byla pro Kandinského návštěva opery, kde zhlédl Wagnerova Lohengrina: „Viděl jsem před sebou všechny barvy. Divoké, téměř šílené čáry před očima.“ Právě koncept synestézie ho jako umělce fascinoval a dovedl ho k vymezení teorie zvuku a barvy.

Posledním impulsem byl objev radioaktivity francouzským fyzikem Antoinem–Henrim Becquerelem v roce 1896: „V mé duši se rozklad

Dve udalosti však skřížili Kandinského usporiadanú životnú dráhu meštiaka a jeho vlastnú starostlivo skrývanú túžbu stať sa umelcom. Prvou bola výstava francúzskeho umenia v Moskve, kde ho nesmierne uchvátil jeden z Monetových obrazov s názvom *Kópkysena*. Uvedomil si, že vizuálny účinok malby je nezávislý od zobrazovaného objektu. Druhou bola návšteva opery, kde si pozrel Wagnerovo dielo *Lohengrin*. „V duchu som videl všetky farby, ako keby boli pred mojimi očami. Divé, takmer bláznivé čiary sa samy črtali predo mnou.“ Ako umelca ho fascinovala táto koncepcia synestézie a priviedla ho k sformulovaniu teórie o vzťahu medzi zvukom a farbou.

Posledným impulzom bol objav rádioaktivity francúzskeho fyzika

Landscape with Hills

Krajina s kopci

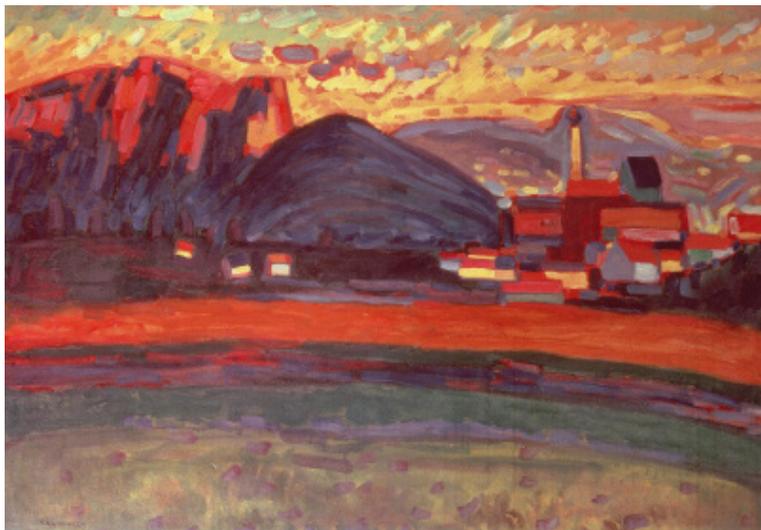
Krajina s kopcami

Krajobraz ze wzgórzami

Peisaj colinar

Τοπίο με λόφους

1908, Oil on cardboard/olej na lepence/olej na kartóne/olej na tekturze/ulei pe pânză/λάδι σε χαρτόνι, 70,5 × 96,5 cm, Private collection

Dwa wydarzenia wpłynęły na to, że Kandinsky porzucił myśl o mieszczańskiej karierze i utwierdził się w skrytym pragnieniu zostania artystą. Pierwszym z nich była wystawa sztuki francuskiej w Moskwie, na której ogromne wrażenie wywarł na nim obraz Moneta *Stogi siana*. Wtedy właśnie Kandinsky dostrzegł, że przedmiot przedstawiony na obrazie wcale nie jest istotny, jeśli chodzi o siłę oddziaływania tego obrazu. Drugie wydarzenie wiąże się z operą *Lohengrin*. „Oczyma duszy widziałem wszystkie swoje kolory, które wprost stały mi przed oczami. Przede mną rysowały się nieokreślone, niemal szalone linie”. To synestezyjne wyobrażenie będzie go fascynowało również jako malarza i doprowadzi do teorii „kolorowych dźwięków”.

Două evenimente perturbă însă această traiectorie bugheză și îi trezesc lui Kandinsky dorința interioară de a deveni artist: în primul rând expoziția de artă franceză de la Moscova, unde se lasă copleșit de unul dintre tablourile lui Monet din seria cu câpițe, devenind conștient de faptul că efectul vizual al imaginii nu are legătură cu subiectul ei. Cealaltă experiență decisivă a fost spectacolul cu opera lui Wagner, *Lohengrin*: “Am văzut în mintea mea toate culorile, erau sub ochii mei. Linii sălbaticе, aproape nebune se derulau în fața mea”. Acest concept sinestezic îl fascinează pe artist și îl conduce către formularea teoriilor sale despre sunet și culoare. Impulsul final va veni odată cu descoperirea radioactivității în 1896 de către fizicianul francez Antoine-Henri

chroniá παντρεύτηκε την εξαδέλφη του, Άνγια Τσιμιάκιν.

Δύο περιστατικά όμως, ανέκοψαν την μεγαλοαστική πορεία της καριέρας του, ενθαρρύνοντας την μύχια επιθυμία του να γίνει καλλιτέχνης: κατ'αρχήν στην έκθεση Γαλλικής τέχνης στη Μόσχα ενθουσιάστηκε μ' έναν από τους πίνακες του Μονέ, αυτόν με τις θημωνιές, καθώς αναγνώρισε, ότι το οπτικό αποτέλεσμα του πίνακα ήταν ανεξάρτητο από το αντικείμενο που απεικονιζόταν. Η δεύτερή του εμπειρία προήλθε από μία επίσκεψη στην όπερα, όπου είδε τον «Λόενγκριν» του Βάγκνερ : «Είδα όλα τα χρώματα της ψυχής μου, μπροστά στα μάτια μου. Άγριες, σχεδόν τρελές γραμμές, είχαν σχεδιαστεί μπροστά μου». Αυτή η έννοια της συναίσθησης, τον γοήτευσε ως καλλιτέχνη και τον οδήγησε να δημιουργήσει τη θεωρία του, για τον ήχο και το χρώμα.

whole world. Suddenly the sturdiest walls collapsed. Everything became uncertain, unsteady, and soft. It would not have amazed me if a stone had melted into the air before me and become invisible.”

atomu rovnal rozkladu celého světa. I ty nejpevnější přehrady se náhle protrhly. Vše se stalo nejistým, nestabilním, poddajným. Nedivil bych se, kdyby se přede mnou rozplynul kámen a vítr by ho odvál.“

Antoine-Henriho Becquerela v roku 1896. „V mojej duši sa rozbitie atómu rovnalo rozbitiu celého sveta. Zrazu sa zrútili najpevnejšie múry. Všetko sa stalo neistým, vratkým a nestabilným. Nebolo by ma prekvapilo, ak by sa mi pred očami bol vo vzduchu roztavil kameň a stal sa neviditeľným.“

Sunday, Old Russia

Neděle (Staroruská)

Nedelā (Staré Rusko)

Niedziela, dawna Rosja

Duminica (Vechea Rusie)

Κυριακή, παλιά Ρωσία

1904, Oil on canvas/olej na plátně/olej na plátne/olej na plótnie/ulej pe pânză/
λάδι σε χαρτόνι, 45 × 95 cm, Museum Boijmans Van Beuningen, Rotterdam

Ważnym dla Kandynskiego artysty impulsem było także odkrycie promieniotwórczości przez francuskiego fizyka Antoine'a-Henriego Becquerela w 1896 roku. „Rozpad atomu był w mojej duszy tożsamy z rozpadem całego świata. Nagle padły najtęższe mury. Wszystko stało się niepewne, chwiejne i miękkie. Nie zdziwiłbym się, gdyby kamień leżący przede mną rozpuścił się w powietrzu i stał się niewidzialny”.

Becquerel : “Dezintegrarea atomului era comparabilă în sufletul meu cu dezintegrarea lumii întregi. Dintr-o dată, zidurile cele mai groase s-au prăbușit. Totul devenise incert, nesigur și moale. Nu m-ar fi mirat ca o piatră să se topească în fața mea și să dispară în aer.”

Το τελικό έναυσμα δόθηκε με την ανακάλυψη της ραδιενέργειας από τον Γάλλο φυσικό Αντουάν-Ανρί Βεκερέλ, το 1896: «Η παρακμή του ατόμου ήταν στην ψυχή μου, ίδια με την παρακμή όλου του κόσμου. Ξαφνικά και οι πιο ανθεκτικοί τοίχοι κατέρρευσαν. Τα πάντα έγιναν αβέβαια, ασταθή και ρευστά. Δεν θα με εξέπληττε, αν μια πέτρα γινόταν ένα με τον αέρα μπροστά μου και εξαφανιζόταν».

Bohemia and “Der Blaue Reiter”

Together with his young wife, Kandinsky left Moscow and settled in Munich which at that time was one of the most important European cities for art.

At first, Kandinsky visited the art school of Anton Ažbe (1862–1905) in order to hone his technical skills, producing a small number of impressionistic landscape scenes. A period of study under Franz von Stuck (1863–1928) from 1900–1901 was unable to satisfy him, so he decided to progress in an autodidactic manner. Two like-minded Russian painter colleagues, Marianne von Werefkin (1860–1938) and Alexej Jawlensky (1864/65–1941) supported him, exchanging artistic ideas and accompanying each other on painting expeditions in and around Munich.

In 1901 he founded the artistic and exhibiting association “Phalanx”. In these exhibitions, he focused on art nouveau, which was still under-represented in Munich and which, with its possibilities for abstract forms, attracted Kandinsky. In

Bohéma a „Modrý jezdec“

Kandinskij se svou mladou ženou opustil Moskvu a usadil se v Mnichově, který byl jedním z center tehdejšího evropského umění.

Zprvu navštěvoval školu Antona Ažbeho (1862–1905), v níž zdokonaloval své technické dovednosti; z tohoto období pochází několik impresionistických krajin. Nespokojený s pedagogickým vedením Franze von Stucka (1893–1928) v letech 1900–1901 se Kandinskij rozhodl pokračovat dál jako samouk. Podporovali ho podobně smýšlející umělci Alexej von Jawlensky (1864/5–1941) a Marianne von Werefkinová (1860–1938); sdíleli umělecké nápady a jezdili spolu na malířské výlety po Mnichově a okolí.

V roce 1901 založil Kandinskij umělecké a výstavní sdružení „Phalanx“. Na výstavách, které pořádal, se soustředil na secesní tvorbu, která byla v tehdejších Mnichově nedostatečně zastoupena a na které jej přitahovala otevřenost abstraktním formám. V jeho cyklu

Bohéma a „Der Blaue Reiter“

Spolu so svojou mladou ženou odišiel Kandinskij z Moskvy a usadil sa v Mníchove, ktorý bol v tom čase jedným z najvýznamnejších európskych centier umenia.

Kandinskij spočiatku navštevoval umeleckú školu Antona Ažbeho (1862 – 1905), aby sa zdokonalil v technike maľby. V tom čase namaľoval niekoľko impresionistických krajínok. Obdobie štúdia u Franza von Stuck (1863 – 1928) v rokoch 1900 – 1901 ho neuspokojilo, a tak sa rozhodol zdokonaľiť sa v maľbe samoštúdiom. Podporili ho aj dvaja podobne zmýšľajúci ruskí kolegovia-maliari, Marianna Werefkinová (1860 – 1938) a Alexej Javlenskij (1864/65 – 1941). Mali spoločné umelecké názory a vzájomne sa sprevádzali na maliarskych výletoch po Mníchove a okolí. V roku 1901 Kandinskij založil umelecké a výstavné združenie *Phalanx*. Na jeho výstavách sa prezentoval ako stúpenec secesie, ktorá bola v Mníchove ešte stále len slabo zastúpená a Kandinského priťahovala svojimi

Sunday - Old Russian

Neděle (Staroruská)

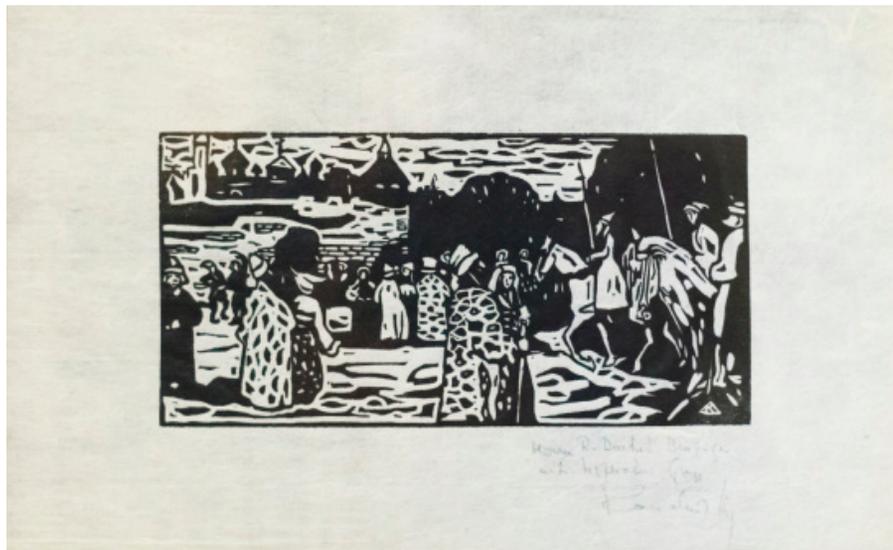
Nedeľa (Staré Rusko)

Niedziela, dawna Rosja

Duminica (Vechea Rusie)

Κυριακή, παλιά Ρωσία

1904, Woodcut/dřevoryt/
drevoryt/drzeworyt/gravură în
lemn/ξυλογραφία,
Vatican Museums and Galleries,
Vatican City

Bohema i „Błękitny Jeździec”

Kandinsky opuszcza Moskwę razem ze swoją młodą żoną i osiedla się w Monachium – wówczas jednym z najważniejszych ośrodków artystycznych w Europie.

Początkowo uczęszcza do szkoły plastycznej Antona Ażbego (1862–1905), żeby doskonalić rysunek. Niejako na marginesie maluje małe pejzaże. Na dłuższą metę nie zadowala go jednak ani nauka u Ażbego, ani studium rysunku u Franza von Stucka (1863–1928) w latach 1900–1901, postanawia więc kształcić się dalej samodzielnie. Wspiera go dwoje podobnie myślących i mających podobne poglądy na sztukę przyjaciół:

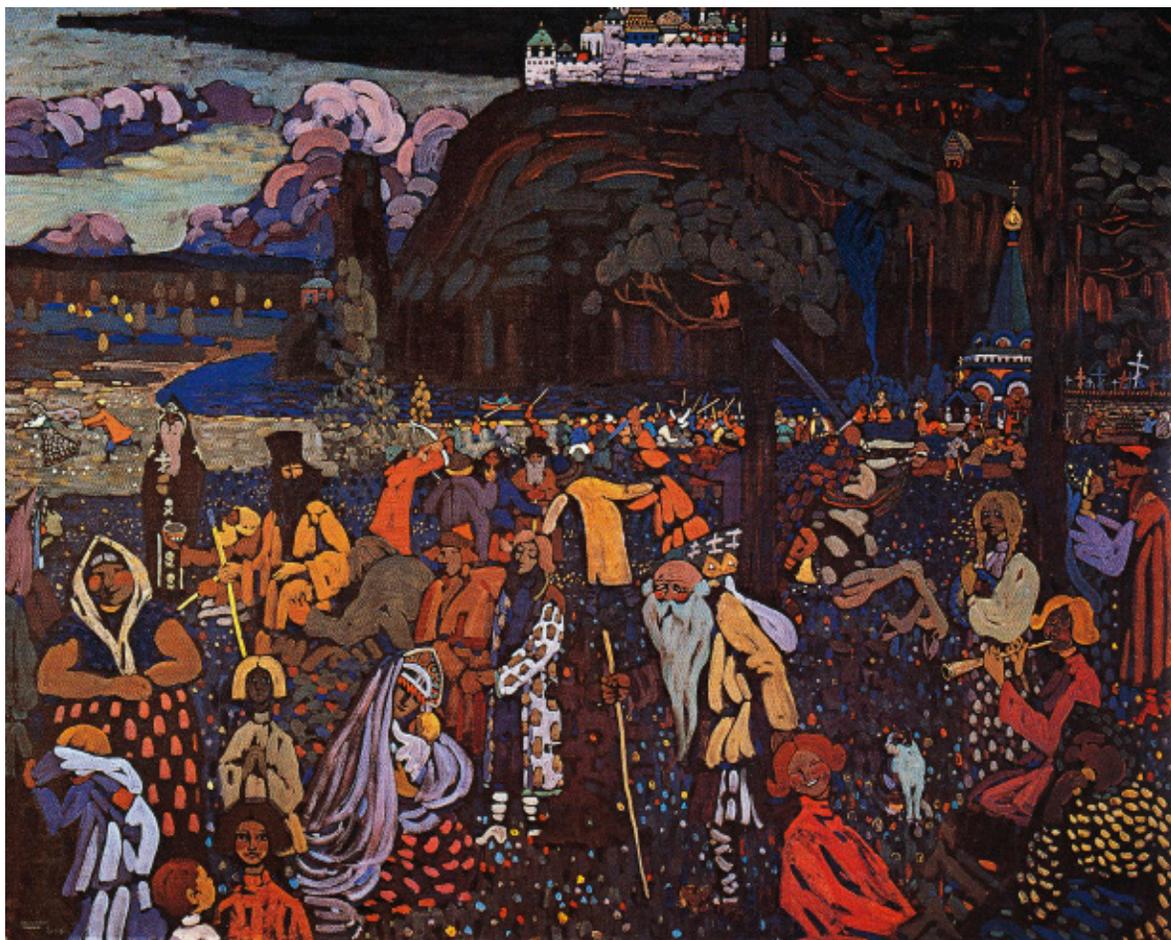
Boemia și “Der Blaue Reiter”

Împreună cu tânăra sa soție, Kandinsky părăsește Moscova și se stabilește la München, care pe vremea aceea era unul dintre cele mai importante orașe europene din punct de vedere artistic. Începe prin a frecventa școala de artă a lui Anton Ažbe (1862–1905) cu scopul de a-și perfecționa abilitățile tehnice, producând mici peisaje impresioniste. Perioada de studiu din anii 1900–1901, sub îndrumarea lui Franz von Stuck (1863–1928), se dovedește a fi nesatisfăcătoare și Kandinsky se hotărăște să devină autodidact. Este susținut în acest sens de doi colegi pictori ruși, Marianne von Verëfkinë

Η Βοημία και «Ο Γαλάζιος Καβαλάρης»

Μαζί με την νεαρή γυναίκα του, ο Καντίνσκι άφησε τη Μόσχα και εγκαταστάθηκε στο Μόναχο, το οποίο, εκείνη την εποχή ήταν μία από τις σημαντικότερες Ευρωπαϊκές πόλεις σε θέματα τέχνης.

Αρχικά, ο Καντίνσκι επισκέφθηκε την Σχολή Καλών Τεχνών του Anton Ažbe (1862–1905), με στόχο να τελειοποιήσει τις τεχνικές του δεξιότητες, παράγοντας ένα μικρό αριθμό ιμπρεσιονιστικών τοπιογραφιών. Μια περίοδος σπουδών με τον Φραντς φον Στουκ (1863–1928) από το 1900–1901 δεν τον ικανοποίησε και έτσι αποφάσισε να προχωρήσει αυτοδιδασκόμενος. Δύο ακόμη Ρώσοι της ίδιας νοοτροπίας, η Μαριάννε φον

his so-called “fairy tale pictures”, this influence is transformed into dreamlike scenes based upon German and Russian fairy tales.

tak zvaných „pohádkových obrazů“ se tento vliv přeměnil ve snové scénérie inspirované německými a ruskými pohádkami.

možnosťami abstraktných tvarov. V jeho takzvaných „rozprávkových obrazoch“ sa tento vplyv transformoval do snových výjavov, v ktorých sa opieral o nemecké a ruské rozprávky.

The colourful life

Pestry život

1907, *Tempera on canvas/tempera na plátně/tempera na plátne/tempera na plótnie/tempera pe pânză/τέμπερα σε καμβά*, 130 × 162 cm, *Städtische Galerie im Lenbachhaus, Munich*

Kandinsky's attachment to his Russian homeland was expressed in a series of fairy tale pictures, in which he gathered together aspects of old Russian life as if on a colorful carpet.

Kandinského úzký vztah k ruské vlasti vyjadřuje série pohádkových obrazů, v nichž znázornil různé aspekty staroruského života v pomyslné barevné tapisérii.

Pestrofarebný život

Barwne życie

Kandinskij svoju spätost s ruskou vlastou vyjadřil v sérii obrazov s rozprávkovými motivmi, v ktorej zachytil rôzne stránky staroruského života v Rusku ako na pestrofarebnej tapisérii.

Przywiązanie Kandinskiego do Rosji wyraża się w serii jego „baśniowych” obrazów, na których – niby na barwnym dywanie – zestawia sceny z życia dawnej Rusi.

Viața plină de culoare

Χρωματιστή ζωή

Kandinsky își exprima atașamentul față de patria sa natală printr-o serie de tablouri feerice, în care aduna aspecte ale vieții din vechea Rusie, ca într-un covor colorat.

Το δέσιμο του Καντίνσκι με την πατρίδα του, εκφράστηκε σε μία σειρά από εικόνες παραμυθιών, μέσα στις οποίες συνέλεξε όψεις της παλιάς Ρωσικής ζωής σαν ένα πολύχρωμο χαλί.

Marianne von Werefkin (1860–1938) oraz Aleksiej Jawlensky (1864/65–1941), z którymi regularnie dzieli się doświadczeniami i robi malarskie wypadu w okolice Monachium.

W 1901 roku Kandinsky zakłada Stowarzyszenie Artystyczne „Phalanx”. Na wystawach koncentruje się na secesji (*Jugendstil*), która w Monachium jest jeszcze zbyt mało reprezentowana, a która przyciąga jego uwagę swym potencjałem form abstrakcyjnych. Ten wpływ widoczny jest w jego tzw. baśniowych obrazach, które są świadectwem przetworzonych w formie inspiracji rosyjskimi i niemieckimi baśniami.

(1860–1938) și Alexei Jawlensky (1864/65 – 1941), cu care face frecvent schimb de idei artistice și expediții de pictură în München și în împrejurimi.

În anul 1901 fondează asociația artistică și expozițională “Phalanx”. În cadrul expozițiilor se concentrează pe *Jugendstil* (“*Art Nouveau*”), care era destul de puțin reprezentat în München și l-a atras pe Kandinsky prin potențialul formelor abstracte. Această influență este relevantă în tablourile feerice cu scene din legendele rusești și germane.

Βερέφκιν (1860-1938) και ο Αλεξέι Γιαβλένσκι (1864/65-1941), τον υποστήριξαν, συνοδεύοντας ο ένας τον άλλον σε ζωγραφικές εξορμήσεις μέσα και γύρω από το Μόναχο.

Το 1901 ίδρυσε την καλλιτεχνική και εκθεσιακή ένωση «Φάλαγξ». Σ'αυτές τις εκθέσεις επικεντρωνόταν στην *Αρ Νουβώ*, η οποία τότε ακόμη δεν εκπροσωπείτο επαρκώς στο Μόναχο και η οποία, με τις δυνατότητές της για αφηρημένες μορφές, τράβηξε τον Καντίνσκι. Στις λεγόμενες «ζωγραφίες των παραμυθιών», αυτή η επιρροή μεταμορφώνεται σε ονειρικές σκηνές βασισμένες σε γερμανικά και ρωσικά παραμύθια.